

Nr 712

Av fru Nilsson, *angående skolungdomsutbytet.*

Ungdomens internationella engagemang är i dagens Sverige en välkänd realitet. Det finns all anledning att tro, att denna världstillvända attityd i framtiden ytterligare förstärks. Den nya skolans mål och huvudmoment har fått en mer global inriktning än tidigare. Det är att hoppas att en ökad utjämning, kontakt och fördjupad solidaritet över gränserna snabbt skall utgöra ett resultat av denna strömning bland dagens ungdom.

Samhället bör stödja den fortgående internationaliseringen. Därvid spelar framför allt utbildningen en avgörande roll — större kunskaper om och mer positiva attityder till andra folk och länder åstadkommes. Ungdomens internationella engagemang tar sig många olika former. "Centralnämnden för skolungdomsutbytet med utlandet" har hittills sett som sin främsta uppgift att sörja för ungdomens utlandsresor. I en utredning som gjorts inom centralnämnden har föreslagits ett nytt namn för detta organ, nämligen "Centralnämnden för internationella ungdomskontakter". Detta namn ger en antydning om den framtida inriktning som verksamheten bör få.

För såväl de unga som deras föräldrar är det av stort intresse att kunna överblicka alla möjligheter till utbyte och att få information därom. Den informativa uppgiften kan självfallet läggas på lokala organ men bör organiseras centralt. Det centrala organet, som för sin informationsgivning måste syssla med kartläggning av förekommande verksamhet, bör samtidigt ombesörja inspektion av verksamheten och göra de undersökningar som behövs för att utvärdera t. ex. olika former av utlandsvistelser. När den ökade internationaliseringen resulterar i större intresse bland ungdom för utlandsvistelser kan man ifrågasätta i vilken grad samhället skall ingripa genom tillsyn och organisation. Samhället bör påta sig ansvaret för att ungdomens utlandsvistelser inte kommer till stånd alltför planlöst — tungt vägande jämlikhets-skäl talar för att utlandsvistelserna blir möjliga att förverkliga för så många ungdomar som möjligt. Det finns ungdomar som t. ex. på grund av svag ekonomi eller annat handikapp har svårt att finansiera sina resor. Hur hithörande problem skall lösas är i nuläget inte lätt att säga. Ett sätt skulle kanske vara en utvidgning av studiehjälpsystemet att även omfatta utlandsresor med inbyggd undervisning under ferier.

Frågan om hur vuxenutbildningen skall kunna inordnas i denna verksamhet blir alltmer påträngande.

Likaså är utformningen av kurslitteratur och andra läromedel för detta ändamål av väsentlig betydelse. Lösningar på dessa frågeställningar jämte en central inspektion av verksamheten bör åstadkommas utan dröjsmål.

Med hänsyn till den ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt utredning angående den framtida organisationen av och formerna för den verksamhet som i dag bedrivs av Centralnämnden för skolungsdomsutbytet, och att därvid undersöks möjligheterna till en utvidgning av studiehjälpssystemet att även gälla utlandsresor med inbyggd undervisning under ferietid.

Stockholm den 28 januari 1970

Anna-Lisa Nilsson (cp)

Nr 713

Av fru Nilsson, om vidgad kostupplysning.

(Lika lydande med motion nr 607 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1970

Anna-Lisa Nilsson (cp)
